

Hetta er mín jólasangur

Magnus Rasmussen: *Tað sótu seyðamenn á vakt*

SIGANDI

– Vit lærdu fleiri aðrar jólasálmar, men jólasálmurin “*Tað sótu seyðamenn á vakt*” brendi seg fast í mitt barnasinni – hann gav/segði mær nakað serligt, sum festi røtur, sigur Magnus Rasmussen, borgarstjóri í Runavíkar kommunu

- Tá eg verði spurdur um mín favorittsálm í sambandi við jólini, so ivist eg ikki eina løtu. Heilt frá barnaárum hevur tað verið sálmurin “*Tað sótu seyðamenn á vakt*”, sigur Magnus Rasmussen, borgarstjóri í Runavíkar kommunu.

Hendan jólasálmin lærði eg í Søldarfjarðar skúla fyrstu árin, eg gekk í skúla har. Óli Hansen, Óli lærarin, sum vit kallaðu hann, gekk høgt uppí at læra okkum skúlabørnini ymiskt uttanat, og millum annað hendan jólasálmin lærði hann okkum.

Vit lærdu fleiri aðrar jólasálmar, men hesin jólasálmurin brendi seg fast í mitt barnasinni – hann gav/segði mær nakað serligt, sum festi røtur.

Akkurát, hvat tað var sum gjørdi tað, dugi eg ikki heilt at siga, men sum bóndasonur úr litlari bygd, so kendist eg við ymiskt av tí, sum verður nevnt í byrjanini av sálminum. Har

verður nevnt um seyðamenn, fylgið, lamb, hundar o.s.fr., og hetta var við til at gera sálmin so íheimligan og viðkomandi.

Sum eg vaks til, so fann eg út av, at sálmurin byggir á jólaevangeliið frá Lukasi. Gongdin í fyra teim fyrstu ørindunum av sálminum, er meinlik við gongdina í jólaevangelium, og tað ger, at hesin jólasálmurin inniheldur akkurát tað, sum tað heila snýr seg um á jolum. At enda í sálminum stígur úr skaldinum tøk og gleði um tað, sum hendi jólanátt, og eftir mínum tykki, ger tað sálmin so fullkomnan.

– Tí sigi eg, at “*Tað sótu seyðamenn á vakt*” hevur tað í sær, sum ein jólasálmur eigur at hava. Innihaldið hevur talað til mín, tá eg var smádrongur, og talar eisini til mín, nú eg eri vaksin, sigur Magnus Rasmussen, borgarstjóri í Runavíkar kommunu.

Tað sótu seyðamenn á vakt

2. *Tað sótu seyðamenn á vakt og goymdu sínar smalur, alt fylgið hevði stilt seg lagt, ei lamb í líðum spælir, sjálvt varnir hundar durva smátt, í døllum valdar dimma nátt, um heimin Harrans friður.*

2. *Tá lýsir bjart um fjallagrein, og fram ein eingil trínur, hans mál var milt, hans rødd var rein, hans andlit fagurt skínur; til hirðarnar hann talar so: «Eg beri tykkum fagnarboð, alt fólkið kann seg gleða.*

3. *Ein frelsari nú føddur er, í dag til tykkum sendur, hin Harri Krist hann navnið ber, í Dávids stað - ókendur; men prógv fullgott tit skulu fá: í fjósi lágt á krubbustrá eitt lítið barn tit finna.»*

4. *Brátt syngur einglaflokkur blítt: «Halleluja, hosianna! Guðs friður yvir verøld vítt! Guðs tokki millum manna! Og heiður veri himladrott'!» Men hirðarnir sær skunda brátt sín frelsara at skoða.*

5. *Takk fái fyri jólaboð, tú einglahefur ljósi! Takk, Guð, sum elskar okkum so! Takk, barnið føtt í fjósi! So lítillátin, Harri mín, tú vart, - um heim nú heiður tín ótaldar tungur bera.*

6. *Sum hirðarnir eg fara vil mín frelsara at finna; hans kærleiki mær hjálpir til tann frið, ið eg vil vinna. Hans jólaboð er besta troyst; av syndaskuldum sál mín loyst mót himli seg kann hevja. 3. Mikkjal Dánjalsson á Ryggi*

Jólini aftur á almenntu heilsanini

Danska uttanríkisráðið ynskir aftur samstarvssfelagum sínum uttanfyri Europa »Merry Christmas«

Snorri Brend

Uttanríkisráðið tekur nú aftur kristnu jólini til náði á ársins jóla-korti, skrivur Kristeligt Dagblad. Hóast krossin í flagginum, eina statsstuðlaða kirkju og fyltar

kirkjur jólaaftan, hevur uttanríkisráðið í mong ár sent eina ikki-kristna jólaheilsan til flestu lond uttanfyri Europa.

Síðani 1998 hevur ráðið brúkt ta meiri neutralu heilsanina “season's greeting” (heilsanin í árstíðini) á

enskum.

Men nú er Danmark alment aftur vorðið eitt kristið land, tí jólaheilsanin í ár er tann kristna heilsanin “Merry Christmas” - ella á føroyskum: gleðilig jól.

Hugni og jólatræ úti í Svínø

Seinnapartin fríggjadagin var nógv fólk samankomið í Svínø, tá jólatræið varð tendrað. Við á ferðini var Dávur Winther úr Klaksvík, og hagani hevur hann sent okkum hesa frásøgnina:

Svínøyingar, sum bógva aðrastaðni høvdu leitað sær norðurum at vera við til haldið. Onkur teirra kom eisini innaftur við, so teir høvdu bert sett sær fyri at verið við til at tendra træið, og gera sær onkur smá ørindi á ognum teirra.

Tað, sum eisini gjørdi lötuna hugnaliga var, at Klaksvíkar Hornorkestrur hevði sent nakrar spæl-arar við, umboðandi tær ymisku stemmurnar, so spælt varð úr Reyðu Bók.

Hóast Klaksvíkar Hornorkestrur hevur verið í Svínø og spælt fyri mongum árum síðan, so var tað forkunnugt at hoyra lúðraljóð í sambandi við, at jólatræið varð tendrað í Svínø. Hetta er ikki á hvørjum degi.

Óluva Klettskarð helt eina frálíka røðu, har hon millum annað nam við siðir kring jól og jólahald og at Svínø fyrr var kend sum ein góða “dansi-bygd”, eins og Haraldsund var kend sum Kyndilsmessu-bygd. Soleiðis dugdu teir gomlu at hugna sær á so ymiskan hátt - hvørt til sína tíð.

Hornorkestrið breið sær har-afturat til at spæla nøkur lög í kirkju. Tað var ikki háltalað orð, so

sótu øll í kirkjun, og undirfagrir tónar ljóðaðu. Løtan endaði við, at sungið og spælt varð gleðilig Jól. Ein hugnalig løta við horntónleiki á høgum stigi, sum man vera nakað langt í millum í Svínøyar kirkju.

Fámæltu svínøyingarnir takkaðu fyri hugnaliga kvøldið og ynsktu gleðilig jól. Sama gjørdur gestirnir úr Klaksvík, takkaðu fyri og hildu leiðina omanaftur til Rituna, sum hógliga setti okkum innaftur í Sund.

– Ein frálíkur seinnapartur úti í Svínø vóru øll samd um, endar Dávur Winther frásøgn sína

BLÁSTUR

Limir úr Klaksvíkar Hornorkestri settu dám á hendingina, tá jólatræið 2010 varð tendrað úti í Svínø

Mynd: Dávur Winther